

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอัตราความสม่ำเสมอในการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ้งกของประชาชนภาคใต้ ระดับของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ้งก และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ้งกของประชาชนภาคใต้ โดยใช้รูปแบบการส่งเสริมสุขภาพของเพนเคอร์มาเป็นกรอบแนวคิด

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ ประชาชนที่มาออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ้งกตามชมรมไท้เก๊กในภาคใต้ โดยมีทั้งหมด 23 ชมรม จาก 10 จังหวัด (ส่วนอีก 4 จังหวัด ไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับการจัดตั้งเป็นชมรมหรือรวมกลุ่มออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ้งก) ซึ่งเป็นประชากรประเภทไม่จำกัดจำนวน

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อกับประธานชมรมไท้เก๊กต่างๆในภาคใต้เพื่อขอความร่วมมือในการศึกษาวิจัย และเลือกทุกชมรมที่สามารถติดต่อได้และสมาชิกยินดีเข้าร่วมโครงการวิจัย ซึ่งมีจำนวน 13 ชมรม จาก 23 ชมรม ของ 10 จังหวัด กำหนดขนาดตัวอย่าง โดยใช้สูตรอำนาจการทำนาย (power analysis) ของโพลิตและฮังเลอร์ (Polit & Hungler, 1999 : 495) โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.01 อำนาจการทดสอบ (power of test) เท่ากับ 0.80 และค่าขนาดอิทธิพล (effect size) เท่ากับ 0.20 จากตารางได้ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 372 ราย ในการศึกษานี้ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 418 ราย สุ่มตัวอย่างตามความสมัครใจ (volunteer sampling) ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนกันยายน 2549-มกราคม 2550 ดังนี้

1. ชมรมไท้เก๊กสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี	จำนวน 46 ราย
2. ชมรมไท้เก๊กพูนพินสัมพันธ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	จำนวน 23 ราย
3. ชมรมไท้เก๊กลมปราณภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต	จำนวน 20 ราย
4. ชมรมไท้เก๊กลมปราณทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช	จำนวน 40 ราย
5. ชมรมไท้เก๊กเพื่อสุขภาพสวนสมเด็จพระเจ้าตากสิน (ภาคเย็น)จังหวัดตรัง	จำนวน 22 ราย
6. ชมรมไท้เก๊ก ก.อ.ส.พัทลุง จังหวัดพัทลุง	จำนวน 39 ราย
7. ชมรมไท้เก๊กเอวียนจี สงขลา จังหวัดสงขลา	จำนวน 40 ราย
8. ชมรมไท้เก๊กมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	จำนวน 30 ราย
9. ชมรมไท้เก๊กสมเด็จย่า จังหวัดปัตตานี	จำนวน 27 ราย

10. ชมรมให้เก็กละงู	จังหวัดสตูล	จำนวน 40 ราย
11. ชมรมให้เก็กลูกสุนัขเยาวชนเทศบาลนครยะลา จ.ยะลา		จำนวน 31 ราย
12. ชมรมให้เก็กลูกสุนัขเก่าโรงเรียนจงฝ่าเบตง จังหวัดยะลา		จำนวน 38 ราย
13. ชมรมให้เก็กลมปราณนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส		จำนวน 22 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปและข้อมูลการออกกำลังกายแบบให้เก็ท-ซิ่ง ประกอบด้วย อายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ ความเพียงพอของรายได้ ระยะเวลาในการออกกำลังกายแบบให้เก็ท-ซิ่งที่ผ่านมา ภาวะสุขภาพก่อนและหลังที่ได้ออกกำลังกายแบบให้เก็ท-ซิ่ง เหตุผลที่เลือกออกกำลังกายแบบให้เก็ท-ซิ่ง เหตุผลในการเลือกสถานที่ดังกล่าวในการออกกำลังกายแบบให้เก็ท-ซิ่ง ความสม่ำเสมอและช่วงเวลาในการออกกำลังกายแบบให้เก็ท-ซิ่ง ชนิดของให้เก็ท-ซิ่งที่ได้ฝึกออกกำลังกาย ซึ่งเป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบและแบบเติมคำในช่องว่าง จำนวน 14 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกำลังกายแบบให้เก็ท-ซิ่งของประชาชนภาคใต้ ซึ่งสร้างขึ้นโดยอาศัยกรอบแนวคิดรูปแบบการส่งเสริมสุขภาพของเพนเดอร์ (Pender, 1996) ประกอบด้วยปัจจัย 5 ประการ ได้แก่ การรับรู้ประโยชน์ จำนวน 8 ข้อ การรับรู้สมรรถนะแห่งตน จำนวน 5 ข้อ การรับรู้อุปสรรค จำนวน 5 ข้อ อิทธิพลด้านสถานการณ์ จำนวน 5 ข้อ และอิทธิพลระหว่างบุคคล ประกอบด้วยอิทธิพลจากกลุ่มและพฤติกรรมกลุ่ม จำนวน 4 ข้อ และอิทธิพลจากพฤติกรรมของแกนนำกลุ่ม จำนวน 5 ข้อ มีลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) โดยแบ่งเป็น 4 ระดับ จากเห็นด้วยมากถึงไม่เห็นด้วย โดยให้ความหมายและคะแนนดังนี้

เห็นด้วยมาก	หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความนั้น เป็นส่วนมาก	ให้คะแนน = 4
เห็นด้วยปานกลาง	หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความนั้น ปานกลาง	ให้คะแนน = 3
เห็นด้วยน้อย	หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความนั้น เป็นส่วนน้อย	ให้คะแนน = 2
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง ไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น	ให้คะแนน = 1

เกณฑ์การแปลผลคะแนน (รายชื่อ)

คะแนนของแต่ละข้อคำถามอยู่ระหว่าง 1-4 คะแนน ได้กำหนดเกณฑ์การแปลผลของค่าเฉลี่ยคะแนนแต่ละข้อคำถามแบบอิงเกณฑ์โดยใช้วิธีการอันตรภาคชั้น (ชูศรี, 2546) เป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับสูง	= 3.00 – 4.00 คะแนน
ระดับปานกลาง	= 2.00 – 2.99 คะแนน
ระดับต่ำ	= 1.00 – 1.99 คะแนน

เกณฑ์การแปลผลคะแนน (รายด้าน)

คะแนนการรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ่ง มีช่วงคะแนนระหว่าง 8 – 32 คะแนน ได้กำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยคะแนนแบบอิงเกณฑ์ โดยใช้วิธีการอันตรภาคชั้น (ชูศรี, 2546) เป็น 3 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 24.01-32.00 คะแนน หมายถึง มีการรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ่งอยู่ในระดับสูง

ค่าเฉลี่ย 16.01-24.00 คะแนน หมายถึง มีการรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 8.00-16.00 คะแนน หมายถึง มีการรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ่งอยู่ในระดับต่ำ

การแปลผลนี้เพื่อให้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ่งอยู่ในระดับใด

คะแนนการรับรู้สมรรถนะแห่งตนของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ่ง มีช่วงคะแนนระหว่าง 5 – 20 คะแนน ได้กำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยคะแนนแบบอิงเกณฑ์ โดยใช้วิธีการอันตรภาคชั้น (ชูศรี, 2546) เป็น 3 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 15.01-20.00 คะแนน หมายถึง มีการรับรู้สมรรถนะแห่งตนของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ่งอยู่ในระดับสูง

ค่าเฉลี่ย 10.01-15.00 คะแนน หมายถึง มีการรับรู้สมรรถนะแห่งตนของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 5.00-10.00 คะแนน หมายถึง มีการรับรู้สมรรถนะแห่งตนของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ่งอยู่ในระดับต่ำ

การแปลผลนี้เพื่อให้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ว่ามีสมรรถนะแห่งตนของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ่งอยู่ในระดับใด

คะแนนการรับรู้อุปสรรคของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ่ง มีช่วงคะแนน ระหว่าง 5 – 20 คะแนน ได้กำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยคะแนนแบบอิงเกณฑ์ โดยใช้วิธีการอันตรภาคชั้น (ชูศรี, 2546) เป็น 3 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 15.01-20.00 คะแนน หมายถึง มีการรับรู้อุปสรรคของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ่งอยู่ในระดับสูง

ค่าเฉลี่ย 10.01-15.00 คะแนน หมายถึง มีการรับรู้อุปสรรคของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 5.00-10.00 คะแนน หมายถึง มีการรับรู้อุปสรรคของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ้งง อยู่ในระดับต่ำ

การแปลผลนี้เพื่อให้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้อุปสรรคของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ้งงอยู่ในระดับใด

คะแนนอิทธิพลด้านสถานการณ์ของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ้งง มีช่วงคะแนน ระหว่าง 5 – 20 คะแนน ได้กำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยคะแนนแบบอิงเกณฑ์ โดยใช้วิธีการอันตรภาคชั้น (ชูศรี, 2546) เป็น 3 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 15.01-20.00 คะแนน หมายถึง อิทธิพลด้านสถานการณ์ของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ้งงอยู่ในระดับสูง

ค่าเฉลี่ย 10.01-15.00 คะแนน หมายถึง อิทธิพลด้านสถานการณ์ของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ้งงอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 5.00-10.00 คะแนน หมายถึง อิทธิพลด้านสถานการณ์ของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ้งงอยู่ในระดับต่ำ

การแปลผลนี้เพื่อให้ทราบว่าอิทธิพลด้านสถานการณ์ของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ้งงอยู่ในระดับใด

คะแนนด้านอิทธิพลระหว่างบุคคลของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ้งง มีช่วงคะแนนระหว่าง 9-36 คะแนน ได้กำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยคะแนนแบบอิงเกณฑ์ โดยใช้วิธีการอันตรภาคชั้น (ชูศรี, 2546) เป็น 3 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 27.01-36.00 คะแนน หมายถึง อิทธิพลระหว่างบุคคลของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ้งงอยู่ในระดับสูง

ค่าเฉลี่ย 18.01-27.00 คะแนน หมายถึง อิทธิพลระหว่างบุคคลของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ้งงอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 9.00-18.00 คะแนน หมายถึง อิทธิพลระหว่างบุคคลของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ้งงอยู่ในระดับต่ำ

การแปลผลนี้เพื่อให้ทราบว่าอิทธิพลระหว่างบุคคลของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซิ้งงอยู่ในระดับใด

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (content validity) โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. การตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือ (reliability) โดยนำแบบสอบถามไปยังผู้มีอิทธิพลต่อการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซึ้งที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับสมาชิกชมรมไท้เก๊กแห่งหนึ่งซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ราย แล้วนำคะแนนที่ได้มาคำนวณหาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค(Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามโดยรวมเท่ากับ 0.83 และได้ค่าความเที่ยงของตัวแปรที่ศึกษา ซึ่งได้แก่ การรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซึ้ง เท่ากับ 0.94 การรับรู้สมรรถนะแห่งตนของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซึ้ง เท่ากับ 0.70 การรับรู้อุปสรรคของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซึ้ง เท่ากับ 0.83 อิทธิพลด้านสถานการณ์ของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซึ้ง เท่ากับ 0.84 และอิทธิพลระหว่างบุคคลของการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซึ้ง เท่ากับ 0.96

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้พิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างโดยผู้วิจัยมีการแนะนำตนเองต่อประธานชมรมไท้เก๊ก พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการรักษาข้อมูลไว้เป็นความลับ และการนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมโดยไม่มีการเปิดเผยชื่อของกลุ่มตัวอย่าง และขอความร่วมมือให้ประธานชมรมแจ้งให้กลุ่มตัวอย่างทราบถึงสิทธิในการปฏิเสธการตอบแบบสอบถามได้ทุกขณะโดยไม่มีผลกระทบใดๆต่อกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำหนังสือติดต่อประธานชมรมไท้เก๊กแห่งหนึ่งในสงขลา เพื่อขอข้อมูลชมรมไท้เก๊กทั้งหมดในภาคใต้ ซึ่งจากการตรวจสอบพบว่ามียังจำนวน 23 ชมรม จาก 10 จังหวัดในภาคใต้
2. ผู้วิจัยได้ทำการติดต่อทางโทรศัพท์กับประธานชมรมไท้เก๊กในภาคใต้ สามารถติดต่อได้เพียง 13 ชมรม ซึ่งอยู่ใน 10 จังหวัด ผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการเก็บข้อมูล การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง และขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล ซึ่งทั้ง 13 ชมรมดังกล่าวยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัยเป็นอย่างดี
3. ผู้วิจัยได้จัดส่งแบบสอบถามไปยังประธานชมรมไท้เก๊กทั้ง 13 ชมรมทางไปรษณีย์ และให้สมาชิกชมรมที่ยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัยเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม จากนั้นประธานชมรมส่งแบบสอบถามกลับคืนมายังผู้วิจัยทางไปรษณีย์
4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้อง สมบูรณ์ และครบถ้วนของข้อมูล และจัดเตรียมข้อมูลเพื่อบันทึกลงคอมพิวเตอร์เพื่อการวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยประมวลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ และวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลเกี่ยวกับการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซึ้ง โดยใช้สถิติ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ระดับของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซึ้ง โดยการหาช่วง คะแนนของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วแปลผลระดับคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด
3. วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซึ้ง โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกแบบมาตรฐาน (Logistic regression analysis: Enter method) (โดยในการออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซึ้งจะพิจารณาจากความสม่ำเสมอหรือไม่สม่ำเสมอในการออกกำลังกาย ในที่นี้ สม่ำเสมอ คือ ออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซึ้ง 4 - 7 ครั้ง/สัปดาห์ และไม่สม่ำเสมอ คือ ออกกำลังกายแบบไท้เก๊ก-ซึ้ง 3 ครั้งหรือน้อยกว่า/สัปดาห์)

=